

tētia pntis loci psideret qd p similitudinē dz.
Hec est em̄ dnica z aplica disciplina. Re-
petam̄ q̄ vltimū verbum: q̄ etiā in pncipio
psalmi ponit: z laudem̄ deū dicentes.
Dne dn̄s noster: q̄ admirabile ē
nomē tuū in vniuersa terra. Recen-
ter q̄ppe post textū sermōis ad caput redi-
tur: quo totus idē sermo referēdus est.

Explicit Tractat̄ d̄ psalmo. VIII

Incipit Tractatus de psalmo. IX.

Psalmi hui⁹ inscriptio est. **In fi-
nē p occultis filij. Ps̄ ipi Dauid.**

De occultis filij q̄ri pōt. Sz qz nō ad-
dit cui⁹: ipm̄ vnigenitū dei filiū optet
intelligi. Ubi em̄ de filio Dauid psalm⁹ in-
script⁹ ē. Cū fugeret inqt a facie Absalon
filij sui: cū z nomē ei⁹ dictū eēt: z ob h̄ late-
re nō posset de q̄ dicere: nō tñ dictuz ē tñ
a facie Absalō filij: s̄ additū ē sui. Hic vō
z qd nō additū est sui: z qd de gētib⁹ mltā
dic: nō pōt recte accipi Absalō. Neqz em̄
bellā qd cū p̄e ille pdit⁹ gessit: vllomō ad
gētes ptinet: cū plus tñ isrl̄ aduersus se
ibi diuisus sit. Canit itaqz iste psalm⁹ p oc-
cultus vnigeniti filij dei. Nā z ip̄e dn̄s cuz
sine additamento ponit filiū: seipm̄ vnigeni-
tū vult intelligi: vbi ait: Si vos fili⁹ libera-
uerit: tūc vere liberi erit. Nō em̄ dixit: fili⁹
dei: sed tñ dicēdo fili⁹: dat intelligi cui⁹ sit
fili⁹. Quā locutionē nō recipit nisi excellē-
tia ei⁹ d̄ q̄ ita loq̄mur: vt etiā si nō eū nomi-
nem⁹: possit intelligi. Ita em̄ dicim⁹: pluit:
serenat: tonat: z si q̄ sūt alia: nec addimus
qd̄ id faciat: qz oim̄ mētib⁹ spōte sese offert
excellētia faciēt: nec vba desiderat. Que
sūt igit̄ occulta filij: In q̄ vbo p̄mū itelligē-
dū est eē aliq̄ filij māifesta: a q̄bus disting-
uunt̄ hec q̄ appellant̄ occulta. Nobzē qm̄
duos aduētus dn̄i credim⁹: Unū p̄teritū
quē iudei nō intellexerūt: Alter⁹ futur⁹: quē
vtriqz speram⁹. Et qm̄ iste quē iudei nō in-
tellexerūt: gētib⁹ pfuit: nō incōueniēter ac-
cipit de h̄ aduētū dici p occultū filij: vbi ce-
citas ex pte in isrl̄ facta ē: vt plenitudo gē-
tū itaret. Duo etiā iudicia insinuāt p sc̄p-
turas: si qd̄ aduertat: Unū occultū: Alterū
māifestū. Occultū nūc agit. Be q̄ Ap̄lus
Petr⁹ dixit: T̄pus ē vt iudiciū incipiat a
domo dn̄i. Occultū itaqz iudiciū: ē pena
q̄ nunc vnusq̄sqz hoim̄: aut exercet̄ ad pur-
gationem: aut admonetur ad cōuersionē:
aut si cōtēpserit vocationē z disciplinam
dei: excecatur ad damnationē. Iudiciū
aut̄ māifestū: est q̄ venturus est dn̄s iudi-

care viuos z mortuos: oibus fatentib⁹ est
esse a q̄ z bonis p̄mia z malis supplicia tri-
buunt̄. Sed tūc illa p̄fessio: nō ad remedi-
um malozū: sed ad cumulū dānationis va-
lebit. De his duob⁹ iudicijs vno occulto
alio māifesto: videt̄ mihi dn̄s dixisse: vbi
ait: Qui in me credit: trāsiet d̄ morte ad vi-
tā: nec in iudiciū veniet: in iudiciū sc̄z mā-
ifestū. Nam hoc qd̄ transit de morte ad
vitā p nōnullā afflictionē: qz flagellat do-
minus oēm filiū quē recipit: iudiciū occul-
tū est. Qui aut̄ nō credit inquit: iā iudica-
tus est: id est isto occulto iudicio: iā p̄para-
tus ē ad illud māifestū. Hec duo iudicia
etiā in Sapia legim⁹: vbi scriptū ē: Pro-
pter h̄ tanqz pueris insensatū iudiciū in de-
risū dedisti. Hi aut̄ h̄ iudicio nō correcti:
dignū dei iudiciū expti sūt. Qui q̄ nō cor-
rigunt̄ isto occulto iudicio: dignissime illo
māifesto punient̄. Quocirca in h̄ psalmo
obseruāda sunt occulta filij: id est z hūilis
ei⁹ aduent⁹: q̄ pfuit gētib⁹: cū cecitate iu-
deoz: z pena q̄ nūc occulte agit: nōdū dā-
natione peccantiū: sed aut exercitatioē cō-
uersoz: aut admonitiōē vt cōuertant̄: aut
cecitate vt dānationi p̄parent̄: qui cōuer-
ti noluerint.

Consitebor tibi domine ī to-
to corde meo. Non in toto cor-
de cōsitet̄ deo: q̄ de p̄uidētia eius
in aliq̄ dubitat: Sz qui iā cernit occulta sa-
piētie dei: q̄tū sit inuisibile p̄mū ei⁹: qui di-
cit: gaudem⁹ in tribulationib⁹: z quēadmo-
dū oēs cruciat⁹ q̄ corp̄aliter inferūtur: aut
exerceāt cōuersos ad deū: aut vt p̄uertant̄
admoneāt: aut iuste dānationi vltimē p̄pa-
rēt obduratos. Et sic oīa ad diuine p̄uidē-
tie regimē referant̄: q̄ stulti q̄si casu z teme-
re z nulla diuina administratiōe fieri putāt.
Narrabo oīa mirabilia tua. Nar-
rat oīa mirabilia dei: q̄ ea nō solū in corpi-
bus palā: s̄ in animis q̄dē inuisibiliter: s̄ lō-
ge sublimi⁹ z excellētius fieri videt̄. Nā ter-
reni hoīes z oculis dediti: magis mirātur
resurrexisse in corpe mortuum Lazarū: q̄
resurrexisse in aīa p̄secutorē Paulū. Sed
qm̄ visibile miraculū ad illuminationē aīaz
vocat: inuisibile aut̄ eā q̄ vocata venit illu-
minat: oīa narrat mirabilia dei: q̄ credēs vi-
sibilib⁹ ad intelligēda inuisibilia trāsitū fac.
Letabor z exultabo in te. Nō iam
in h̄ sc̄lo: nō in voluptate p̄trectatiōis cor-
poz: nec in palati z lingue saporib⁹: nec in
suauitate odorū: nec in iocūditate sonozū

trāseuntū: nec in formis corporū varie coloratū: nec in vanitatib⁹ laudis hūane: nec in cōiugio ⁊ prole mortura: nec in superfluis temporalū diuitiarum: nec in cōquisitione hui⁹ seculi: siue q̄ locorū spatij⁹ tēdit: siue q̄ successione tēpōis voluit: S; letabor ⁊ exultabo in te: videlz in occultū filij: vbi signatū ē in nobis lumē vult⁹ tui dñe. Et em̄ abscondis eos inq̄t: i abscondito vultus tui. Letabit⁹ ⁊ exultabit in te: q̄ narrat omnia mirabilia tua. Narrabit autē mirabilia tua: siquidē nūc p̄ p̄phetiā dictū est ille: q̄ nō venit volūtate suā facere: s; volūtate ei⁹ qui eū misit. Jā. n. incipit apparere p̄sona dñi: in h̄ psalmo loq̄ns. Nā sequit. **Psalmi nomini tuo altissime. In cōuertēdo inimicum meū retrosum.** Hui⁹ ḡ inimic⁹ qm̄ retro p̄uersus ē: An qm̄ ei dictū est: Redi retro sathanas. Lūc. n. q̄ tēptando se p̄ponere cupiebat: retro factus ē: n̄ decipiēdo tēptatū: ⁊ in eū nihil valēdo. Retro em̄ sūt terreni hoīes. Celest⁹ autē hō prior fact⁹ est: q̄uis p̄ venerit. Pri mus em̄ hō d̄ terra terren⁹. Sed hō de celo celest⁹. S; d̄ ip̄a stirpe vēiebat: a q̄ dictū est: Qui p̄ me venit: ante me fact⁹ est. Et Ap̄s: ea q̄ retro sūt obliuiscit: ⁊ in ea q̄ aſi sūt se extēdit. Cōuersus est igit̄ inimic⁹ retro: postq̄ nō valuit hominē celestē decipere tēptatū: ⁊ se ad terrenos cōuertit vbi dñari p̄t. Quapropter nullus hoīm eū p̄cedit ⁊ retro eū eē facit: nisi q̄ deponēs imaginē terreni hoīs: portauerit imaginē celestis. Jā vero si qd̄ dictū ē: inimicū meū: generalit̄ pctōrē vel gentilē hoīem magis volum⁹ accipe: si erit absurdū. Nec pena erit qd̄ dictū ē In p̄uertēdo inimicū meū retrosum: s; beneficiū: Et tale bñficiū: vt huic cōparari nihil possit. Quid em̄ beat⁹: q̄ deponere supbiā: ⁊ nō velle christū p̄cedere: veluti san⁹ sit: cui medic⁹ nō sit necessari⁹: s; malle retro ire post Christū: q̄ discipulus vocās vt p̄ficiat: dicit: Eleni sequere me. S; tñ accommodat⁹ de diabolo dictū itelligit: In p̄uertēdo inimicū meū retrosum. Diabol⁹ q̄ppe retrosum p̄uersus ē etiā in p̄secutiōe iustorū: ⁊ multo vtilius p̄secutor est: q̄ si dux ⁊ p̄nceps p̄iret. P̄sallēdū est igit̄ nōi altissimi: in p̄uertēdo inimicū meū retrosum: qm̄ malle debem⁹ eū p̄sequētē fugere q̄ ducentē seq̄. Habem⁹ em̄ quo fugiam⁹ ⁊ abscondamur i occultū filij: qz dñs factus ē refugiū nobis. Infirmabuntur ⁊ peribūt a facie tua. Qui infirmabū-

tur ⁊ p̄ibūt: nisi iniq̄ ⁊ impij: Infirmabūt: dū nihil valebūt. Et p̄ibūt: qz nō erūt ipij a facie dei: id est a cognitiōe dei: sic p̄ijt ille q̄ dixit: Tūo autē iā nō ego: viuit autē i me christ⁹. Sed ḡre infirmabunt ⁊ p̄ibūt ipij a facie tua: **Qm̄ fecisti iudiciū meū: inq̄t: ⁊ causā meā.** Id ē iudiciū illd̄ in q̄ iudicari visus sum: meū fecisti. Et cām illā in q̄ me iustū et inocentē hoīes dānauerūt meā fecisti. Nec em̄ ei militauerūt ad n̄az liberationē: sic et naute dicūt: ventū suū q̄ vtunt ad bñ nauigandū. Sedisti super thronū q̄ iudicas eq̄tate. Siue filius p̄ri dicat: q̄ etiā illud dixit: Nō h̄ies in me potestate: nisi tibi datū fuisset de sup. Idipsum ad eq̄tate p̄ris ⁊ ad occulta sua referēs: qd̄ iudex hoīm ad vtilitatē hoīm iudicat⁹ ē: Siue hō dicat deo: Sedisti sup thronū q̄ iudicas eq̄tate: animā suā thronū ei⁹ appellās: vt corp⁹ sit fortasse terra q̄ scabellū pedum ei⁹ dicta ē. Be⁹ em̄ erat i christo mūdū recōciliās sibi: Siue ecclia iaz p̄fecta et sine macula ⁊ ruga: digna scz occultis filij: qz introduxit eam rex i cubiculū suū: dicat sp̄so suo: Sedisti sup thronū qui iudicas eq̄tate: qz resurrexisti a mortuis: ⁊ ascendisti in celū: et sedes ad dexterā p̄ris. Quelibet ergo harum sententia placeat: quo iste versus referat: regulam fidei non excedit. **Increpasti getes ⁊ perijt impi⁹.** Cōueniēt̄ h̄ dño Jesu christo dici: q̄ ipsū dicere: accipim⁹. Quis em̄ ali⁹ increpauit gentes: ⁊ perijt impi⁹: nisi q̄ postea q̄ ascēdit in celū misit sp̄m̄ sc̄tū: q̄ cōpleti ap̄t: cū fiducia p̄dicarēt v̄bū dei: et peccata hoīm libere arguerēt: Qua increpatōe p̄ijt ipi⁹: qz iustificat⁹ ē impi⁹: ⁊ fact⁹ est pius. **Non me eorū delesti in seculū: et i seculū seculi.** Beletū ē nomē ipiorū. Nō em̄ appellāt impij: q̄ deo vero credūt. Belet autē nomē eorū i seculū: id est q̄ diu t̄pale seclm̄ voluit. Et i seculū seculi: Quid ē seculū seculi: nisi cui⁹ effigie ⁊ tanq̄ vmbra habz h̄ seculū: Vicissitudine em̄ tēporū sibi succedētū: dū luna minuit et rursus implet: dū sol omni anno locū suū repetit: dū ver: vel estas: v̄l autū: vel hyems sic trāsit vt redeat: eternitatē quedaz imitatio ē. S; hui⁹ seculi seculū ē: qd̄ incōmutabili eternitate cōsistit. Sicut v̄sus in aīo: ⁊ v̄sus in voce. Ille intelligit: iste audit. Et ille istū modifcat. Et iō ille i arte opat⁹ ⁊ manet: iste i aere sonat ⁊ trāsit. Sic hui⁹ mutabilis seclm̄ modus: ab illo incōmutabili seculo definit: qd̄

Comp.

Alia Ista.
t eternū.

dicat seculū seculi. Et iō illud in arte dei: s̄
est in sapiētia z v̄tute p̄manet. Hoc aut̄ in
creature administratōe pagit. Si tñ nō repe
titio est: vt postea q̄ dictū est i seculū: ne s̄
acciperet qd̄ trāsit: subijceret in seculū se
culi. Mā i grec̄ exēplarib⁹ sic est: εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Quod latini pleriq̄ interpretati sunt: nō in
seculum et in seculum seculi: sed in eternū:
z in seculū seculi. Ut i eo qd̄ dictū est: in se
culū seculi: illd̄ exponeret qd̄ dictū ē in eter
nū. Romē ḡ impioꝝ delecti in eternū: qz de
inceps nunq̄ erūt impij. Et si i hoc seculū
nō tendit nomē eoz: multonū i seculū se
culi. Inimici defecerūt framee i fi
nē: Mō pluralit̄ inimici: s̄ singularit̄ hui⁹
inimici. Cui⁹ autē inimici: nisi diaboli: fra
mee defecerūt: De aut̄ intelligunt̄ diuerse
opinionēs erroris: quib⁹ ille tanq̄ gladij
aias perimit. His gladij vincēdis et ad
defectū p̄ducēdis: instat ille gladi⁹ de quo
i septimo psalmo d̄: Nisi cōuertamini: gla
diū suū vibrabit. Et forte iste ē finis in quē
framee deficiūt inimici: qz vsq̄ ad ip̄m ali
qd̄ valēt. Ipe nūc opat̄ occulte: vltio autē
iudicio palā vibrabit. Hoc destruūtur ci
uitates. Naz ita sequit̄: Inimici defecerūt
framee i finē. Et ciuitates destruxisti.
Ciuitates aut̄ in quib⁹ diabol⁹ regnat: vbi
dolosa z fraudulēta p̄silia tanq̄ curie locū
obtinēt: cui p̄ncipatui quasi satellites z mi
nistri assunt officia quozūq̄ mēbroꝝ: oculi
ad curiositatez: aures ad lasciuā: vel si qd̄
est aliud quod in malā partē libēter audit:
man⁹ ad rapinā: vel quodlibet aliud faci
nus aut flagiciū: z membra cetera in hunc
modū: tyrannico p̄ncipatui: id est pueris
cōsilijs militātia. Hui⁹ ciuitatis q̄si plebs
est: oēs delicate affectiōes z turbulētū mo
tus animi: quotidianas seditiōes i homie
agitātes. Ergo vbi rex: vbi curia: vbi mi
nistri: vbi plebs iuenitur: ciuitas est. Nec
em̄ talia essent in malis ciuitatib⁹: nisi p̄us
essent i singlis homib⁹: q̄ sunt tanq̄ elemē
ta z semia ciuitatū. Has ciuitates destruit
cū excluso inde p̄ncipe: de q̄ dictū ē: Prin
ceps hui⁹ seculi missus ē foras: vastant̄ s̄
regna v̄bo veritatis: sopiunt̄ maligna cō
silia: turpes affectiōes edomant̄: mēbroꝝ
z sensuū misteria captiuant̄: z ad iusticie z
bonoz operū militātia transferunt̄. Ut iā sic
Aplūs dicit: Mō regnet peccatū in nostro
mortali corpe: z cetera ei⁹ loci. Tūc pacat̄
gia: z ordinat̄ hō ad quietē z ad beatitudi

nē capeffendā. Perijt memoria eo
rū cū strepitu: Impioꝝ sc̄z. Sed cū stre
pitu: Sive qz sit strepit⁹ cū impietas euer
titur. Mō em̄ trāsit ad summā pacē vbi sū
mū silentiū est: nisi q̄ magno strepitu prius
cū suis vitijs belligerauerit: Sive cū stre
pitu dictū est: vt pereat memoria impioꝝ
etiā ip̄o strepitu p̄eunte: in quo tumultuat̄
impietas. Et dñs in eternū p̄manet.
Et qd̄ ergo fremuerūt gentes: z pl̄i medi
tati sūt inania: aduersus dñm et aduersus
chustū ei⁹: Mā dñs in eternū manet. Pa
rauit in iudicio sedē suā: z ipe iudi
cabit orbē terraz i equitate: Para
uit cū iudicat⁹ est: sedē suā. Per illā enim
patientia hō celū acq̄sunt: z deus homib⁹
credētib⁹ p̄sunt. Et hoc ē occultū filij iudi
ciū. Sed qz etiā palā manifesteq̄ ventur⁹
est ad viuos z mortuos iudicādos: p̄auit i
oculto iudicio sedē suā. Et ipe itē palam
iudicabit orbē terraz i equitate: id est me
ritis digna distribuet: agnos ad dexteram
ponēs: hedos ad sinistrā. Iudicabit po
pulos cū iusticia: Hoc ē qd̄ supius di
ctū est: Iudicabit orbē terraz in equitate.
Mō quēadmodū iudicat̄ homies q̄ corda
nō vidēt: a quib⁹ plerūq̄ deteriores absol
uūtur: q̄ p̄demnant̄. Sed in equitate z cū
iusticia dñs iudicabit: testimoniū phibēte
cōsciētia: z cogitātib⁹ accusantib⁹ seu de
fendētib⁹. Et fact⁹ est dñs refugiu
paupi: Quātūlibet p̄sequit̄ inimic⁹ ille q̄
cōuersus ē retro: qd̄ nocebit eis quoz̄ refu
giū fact⁹ ē dñs: Sed s̄ fiet: si in seculo cui⁹
ille magistrat⁹ ē: paupes eē delegerint: ni
hil amādo qd̄ vel hic viuētē aut amantē
deserit: vel a moriētē deserit. Tali em̄ pau
peri refugiu fact⁹ ē dñs. Adiutor i opor
tunitatib⁹ i tribulatiōe. Sic paupes
facit: qm̄ flagellat omnē filiu⁹ quē recipit.
Mā qd̄ sit adiutor in oportunitatib⁹: expo
sunt: cū addidit: i tribulatiōe. Mō em̄ p̄uer
tit̄ aia ad deū: nisi duz ab s̄ seculo auertit̄.
Nec oportun⁹ ab s̄ seculo auertit̄: nisi nu
gatorijs ei⁹ z noxijs z p̄nciosis voluptati
bus: labores doloresq̄ misceantur. Et
speret i te oēs qui cognoscūt nome
tuū: Cū defuerit sp̄are i diuitijs z in alijs
hui⁹ seculi blādimentis. Querētē q̄ppe aiam
vbi figat spem cū ab s̄ mūdo euellit̄: opor
tune excipit cognitio nois dei. Mā nomen
ip̄m dei nūc vsq̄ quaq̄ vulgatū ē. Sed co
gnitio nois est: cū ille coḡscit̄ cui⁹ ē nomē.
Mō em̄ nomē p̄pter se nomē ē: s̄ p̄pter id qd̄

Alia lra.
t sonu.

Alia lra.
t thronū suū.
Alia lra.
t terre.

Pauper
spiritus

Alia lra.
t nouerūt.

Psalmus

IX.

significat. **D**ictū ē autē: **D**ñs nomē est illi. Quapropter q̄ se libēter deo famulū subdit: cognouit h̄ nomē. Et sperēt i te: q̄ coḡscūt nomē tuū. **I**te dñs dic̄ ad **M**oyse: Ego sum q̄ sū. Et dices filijs isrl: **A**disit me q̄ ē. Sperēt ḡ in te q̄ coḡscūt nomē tuū: ne sperēt i his reb⁹ q̄ tps volubilitate p̄terfluūt: nihil h̄ntes nisi erit z fuit. **Q**m̄ qd̄ i illis futurū ē: cū venerit: sit statū p̄teritū. Et expectat cum cupiditate: amittit cū dolore. **I**n dei n̄qz natura nō erit aliqd̄: q̄si nōdū sit: aut fuit q̄si iā nō sit: sed ē tantū id qd̄ est: et ip̄a ē eternitas. **B**esinat̄ igit̄ sperare z diligere t̄palia: z se ad eternā spem cōferant: q̄ cognoscūt nomē ei⁹ q̄ dixit: Ego sum q̄ sū. Et de q̄ dictū ē: **A**disit me q̄ est. **Q**m̄ nō dereliquisti querētes te dñe. **Q**ui eum q̄runt: iā trāscūtia z mortura nō q̄rūt. **M**e mo em̄ pōt duob⁹ dñis seruire. **P**salite dño q̄ habitat i syon. **H**is dī: q̄s nō derelinq̄t q̄rētes se dñs. **I**pse habitat in syon: qd̄ interpretat̄ speculatio: Et gestat imaginē ecclie q̄ nunc ē: sic **H**ierlm̄ gestat imaginē ecclie q̄ futura ē: id est ciuitatis s̄ctoꝝ iā angelica vita fruētū: qz **H**ierusalē interpretat̄ visio pacis. **P**recedit autē speculatio visionē: sicut ista ecclesia p̄cedit eā q̄ p̄mittit̄ ciuitatē imortale z eternā: **S**z p̄cedit t̄pē: nō dignitate: **Q**uia honorabili⁹ est q̄ puenire nitimur: q̄s id qd̄ agim⁹: vt puenire mereamur. **A**gim⁹ autē speculatoꝝ: vt pueniam⁹ ad visionē. **S**z etiā ip̄sā q̄ nūc ē ecclia: nisi dñs ihabitaret: iret i erroꝝ quālibet studiosissima spectatio: Et huic ecclie dictū ē: **T**eplū em̄ dei sc̄tm̄ ē: qd̄ estis vos. Et i interiore homie habitare christū p̄ fidem in cordib⁹ n̄ris. **P**recipit̄ ḡ nob̄ is vt psallam⁹ dño q̄ habitat i syon: vt cōcordit̄ dñm̄ ecclie ihabitatorē laudem⁹. **A**nnūciate inter gētes mirabilia ei⁹. Et factū ē: z nō desinet fieri. **Q**m̄ req̄rēs sāguinē eoz⁹ memorat⁹ ē. **Q**uali r̄ndere ab his q̄ missi sūt euāgelizare illō p̄ceptū qd̄ dictū ē: **A**nnūciate inf̄ gētes mirabilia ei⁹: et diceret: **D**ñe q̄s credidit auctui n̄ro: Et p̄pter te occidimur tota die. **L**ō ueniēter sequit̄: dicens: nō sine magno fructu eternitatis morturos i p̄secutiōe christianos: **Q**m̄ req̄rēs sāguinē eoz⁹ mēorat⁹ ē: Sed cur sanguinē eoz⁹ maluit dicere: **A**n q̄si alī impitior z minoris fidei q̄reret dicēs: quō annūciabūt: cū i eos infidelitas gentū seuitura sit: **H**uic r̄ndet̄: qm̄ req̄rēs sāguinē eoz⁹ mēorat⁹ ē: **I**d est veniet vltimū

iudiciū: vbi z infectoꝝ glia z interficiētū pena manifesta fiet. **A**demorat⁹ ē autē: nemo ita positū putet: q̄ obliuio cadat i deū: Sed qz post lōgū t̄pus futurū ē iudiciū: **I**n affectū infirmoꝝ hoim̄ positū ē: **Q**ui quasi oblitū deū putat: qz nō tā cito facit: q̄ ipsi volūt. **H**is dī etiā qd̄ sequit̄: **N**ō ē oblitus clamorē pauperū. **I**d est non vt putat: oblit⁹ ē: **Q**uali diceret: postq̄ audi erūt memorat⁹ ē: ḡ oblit⁹ erat. **N**ō ē oblit⁹ inq̄t clamorē pauperū. Sed q̄ro q̄s clamor pauperū sit: quē de⁹ nō obliuiscit̄: **A**n iste clamor ē: cui⁹ hec v̄ba sunt: **M**iserere mei dñe: vide hūilitatē meā ab inimicis meis: **Q**uare ḡ nō dixit: **M**iserere n̄ri dñe: vide hūilitatē nostrā de inimicis nostris: tanq̄ multi paupes clamēt: s̄ tāq̄ vn⁹: miserere mei dñe: **A**n qz vn⁹ insp̄llat p̄ sanctis: q̄ p̄mus paup̄ p̄ nobis fact⁹ est: Et ip̄e dicit. **Q**ui exaltas me d̄ portis mortis: vt annūcies vniuersas laudes tuas in portis filie syon. **E**x altat. n. hō in illo nō solū quē gestat: qd̄ caput ecclie ē: s̄ etiā quisq̄s nostꝝ ē in ceteris mēbris: z exaltat ab oib⁹ prauis cupiditatib⁹: q̄ sunt porte mortis: qz per illas itur in mortē. **A**dors autē est iā ip̄a leticia i p̄frundo: cū quisq̄ adipiscit̄ qd̄ p̄dite p̄cupiuit. **R**adix ē em̄ omnū maloz cupiditas. Et p̄pterea porta mori ē: qz mortua ē vidua: q̄ in delicijs viuit: **A**d q̄s delicias: p̄ cupiditates tāq̄ p̄ portas mortis: puenit. **S**ūt autē porte filie syon: oia optima studia: per q̄ venit ad visionē pacis i sancta ecclesia. **I**n his igit̄ portis b̄n̄ annūciant vniuersae laudes dei: vt nō des sanctū canib⁹: neqz p̄siciant margarite añ porcos: **Q**ui malūt p̄tinaciter latrare: q̄s studiose q̄rere: **A**ut q̄ nec latrare nec q̄rere: s̄ in suarū voluptatū ceno volutari. **L**ū aut i bonis studijs laudes dei annūciant: petētib⁹ dat̄: et q̄rētib⁹ manifestat̄: z pulsantib⁹ ap̄it. **A**n forte porte mortis: sunt corpales sensus z oculi: qui apti sūt homi cū de ligno vetito gustasset: **A** quib⁹ exaltant: q̄b⁹ dī vt q̄rāt non q̄ vident: s̄ q̄ nō vident: **Q**uia q̄ vident: t̄palia sūt: q̄ aut nō vident: eterna sūt. Et porte sūt filie syon: sacramēta z initia fidei: q̄ pulsantib⁹ ap̄iunt: vt pueniat ad occulta filij. **N**ō em̄ ocul⁹ vidit: aut auris audiuit: aut i cor homis̄ ascēdit: q̄ p̄pauit deus diligētib⁹ se. **H**ucusq̄ ē clamor pauperū: quē nō oblit⁹ ē dñs: **B**einde sequit̄. **E**xultabo sup̄ salutare tuū: **I**d est cū b̄ritudine cōtine-

Alia lra. t̄ om̄es laudat̄ōes.

Alia lra. t̄ i salutarī tuo.

bor a salutaris tuo: qd̄ ē dñs n̄r Iesus x̄ri-
 st̄ virt̄ z sapiētia dei. Ergo ecclia dicit q̄ h̄
 affligit: et spe salua est: q̄ diu occultū ē filij
 iudiciū: ip̄a spe dicit: Exultabo sup salutare
 tuū: qz nūc circūstrepente seu vi: seu errore
 gentiliū: atterit. **Infixe sunt gētes in
 corruptiōe quā fecerunt.** Aduerte
 quēadmodū seruet pena pctōri de opibus
 suis: z quēadmodū q̄ voluerūt p̄seq̄ ecclē-
 siā: i ea corruptiōe sunt fixi: quā se inferre ar-
 bitrabant. Nā inficere corpa cupiebant:
 cū ipsi i aīa morerent. **In muscipula
 ista quā occultauerūt: cōphensus ē
 pes eoz.** Muscipula occulta: ē occulta
 cogitatio. Pes aīe: recte intelligit amor:
 Qui cū prau⁹ ē: vocat cupiditas aut libi-
 dō. Cū aut̄ rect⁹: dilectio v̄ caritas. Amo-
 re em̄ mouet: tanq̄ ad locū q̄ tēdit. Locus
 aut̄ aīe: nō in spacio aliq̄ ē qd̄ forma occu-
 pat corpis: s̄ in delectatiōe q̄ se puenisse p̄
 amorē: letat. Belectatio aut̄ p̄niciosa: seq̄t
 cupiditatē: fructuosa caritatē. **Uñ z radix
 dicta ē cupiditas.** Radix porro tanq̄ pes
 arboris intelligit. Radix dicta ē z caritas:
 vbi de semib⁹ dñs loquit: q̄ in petrosis loci
 exeūt: et sole veniēte arescūt: qz nō habent
 altā radicē. **Uñ s̄ḡt eos q̄ gaudēt accipiē-
 do v̄bū veritat̄: s̄ cedūt p̄secutiōib⁹: quib⁹
 sola caritate resistit.** Et **Apl̄us dicit: Et in
 caritate radicati z fundati: possitis p̄phen-
 dere.** Pes ḡ pctōz: id est amor: p̄hendit
 in muscipula quā occultat: Quia cū frau-
 dulētā actionē p̄secuta fuerit delectatio: cū
 eos tradit de⁹ in p̄cupiscētā cordis eoz: iā
 illa delectatio aligat eos: vt inde abrupere
 amorē z ad vtilia p̄ferre nō audeāt: Quia
 cū conati fuerūt: dolebūt aīo: tanq̄ pedē d̄
 cōpede exuere cupiētes. Cui dolor succū-
 bētes: a p̄niciosis delectatiōib⁹ nolūt abse-
 dere. In muscipula ḡ quā occultauerūt: id
 est i fraudulētō p̄silio: p̄phēsus ē pes eoz:
 amor sc̄z q̄ p̄ fraudē puenit ad vanā leticiā
 q̄ p̄pat̄ dolor. **Cognosce dñs iudi-
 cia faciēs: Hec sunt iudicia dei: Nō ab
 illa tranquillitate b̄itudinis sue: nec a secre-
 tis sapientie quib⁹ recipiunt b̄tē aīe: p̄ferē
 ferrū: aut ignis: aut bestie: aut aliqd̄ tale q̄
 crucient pctōres. S̄z quō cruciant: et quō
 facit dñs iudiciū? In opibus manu
 suay cōphensus ē pctōz. Hic impo-
 nit canticū diapsalmat̄: q̄ si occulta leticia
 quātū existimare possum⁹: sepatiōis q̄ nūc
 fit: nō locus: s̄ affectiōib⁹ aīoz: inf̄ pctōres
 z iustos: sic granoz a paleis adhuc i area.**

Alia lra.
 † interitu quē

Alia lra.
 † In laq̄o isto
 quē absconde-
 runt.

Et seq̄t: **Cōuertant pctōres i infer-
 nū: Id est dent i man⁹ suas cū eis parat̄:
 z illaq̄ent delectatiōe mortifera. Des ge-
 tes que obliuiscunt̄ deu.** Quia sic nō
 pbauerūt deū h̄ie i noticia: dedit illos de⁹
 i reprobū sensū. **† Quia nō i fine ob-
 liuio erit paupis: Qui videt nūc i ob-
 liuione esse: cuz pctōres felicitate h̄o seculi
 flozere existimant: z iusti laborare. S̄z pa-
 tiētia: iquit: pauper n̄ i piet̄ ieternū.**
**Quaprop̄ nūc patiētia op̄ ē ad p̄ferēdos
 malos: qui iā volūtati⁹ sepati sunt. donec
 etiā vltimo iudicio sepatent: Exurge
 dñe nō i p̄ualeat h̄o: Implorat futurū
 iudiciū: S̄z anteq̄ veniat: Judicent: i-
 q̄t: gētes i cōspectu tuo. Hoc ē in oc-
 culto: qd̄ d̄i corā deo: paucis sancti z iusti
 intelligētib⁹. Cōstitue dñe legis la-
 torē sup eos: Videt̄ mibi Antichristū si
 gnificare. Be q̄ **Apl̄s dicit: Luz reuelabit
 h̄o peccati. Et sciāt gētes qm̄ hoies
 sunt. Et q̄ nolūt liberari a filio dei: z p̄ti-
 nere ad filiū homis: et esse filij hoim: id est
 noui homies: seruiāt homi: id est veteri ho-
 mini pctōri: qm̄ homies sunt: Et qz ille ad
 tantū culmē inanis gl̄ie ventur⁹ credit: tā-
 ta ei licebit facere: z i oēs hoies: et i factos
 dei: vt tūc v̄e nōnulli infirmi arbitrent̄ deū
 res hūanas negligere. Inp̄posito diapsal-
 mate: subiicit tanq̄ vocē gemētū z querē-
 tū cur iudiciū differat: **Et quid dñe
 inq̄t̄ i discessisti loge: Beinde q̄ sic q̄si-
 uit tāq̄ repēte intellexerit: aut q̄ si sciēs inf̄-
 rogauerit vt doceret: subiecit dicēs: **Be-
 spicis i opportunitatib⁹ i tribulati-
 onib⁹. Id est opportune despici z faci trib-
 ulatiōes: ad inflāmādos aīos desiderio
 aduētus tui. H̄is em̄ iocūdior est fons ille
 vite: q̄ multū sitierit: Itaq̄ insinuat cōsiliū
 dilatiōis dicēs: **Bu supbit impi⁹ ac-
 cendit paup̄: Adirū ē z verū: quāto stu-
 dio bonē spei puuli accēdant ad recte vi-
 uēdum: p̄p̄atiōe peccātū. Quo mysterio
 agit: vt etiā hereses eē p̄mittant̄: Nō qz ip̄i
 heretici s̄ volūt: s̄ qz h̄ de peccat̄ eoz diu-
 na opat̄ puidētia: **Que lucē facit et ordi-
 nat: tenebras aut̄ tm̄ ordinat: vt sit eay cō-
 patiōe lux gr̄ator. Sicut hereticoz cōpa-
 tiōe iocūdior ē inuētio veritatis. Ea q̄ppe
 p̄p̄atiōe p̄bati: manifesti sūt inf̄ hoies: qui
 deo noti sūt. **Cōprehēdunt i cogi-
 tatiōib⁹ suis quib⁹ cogitant. Ia est
 male cogitatiōes eoz: vicula illis sūt: S̄z
 q̄re sūt vincula: **Qm̄ laudat pctōz****************

Alia lra.
 † qm̄.

Alia lra.
 † p̄bit in finē

Alia lra.
 † cōfitef.

Alia lra.
 † recessū.

Alia lra.
 † tribulatiōe.

Alia lra.
 † cōsiliis.

inquit: in desiderijs aie sue. Adulantiu li-
 que: alligat aias i peccatis. Belectat. n. ea
 facere i quib' no solu no metuit repbesor:
 s' etiaz laudat auditor. Et q' iniq' gerit
 bndicif. Hunc pphedunt i cogitatioib'
 suis qb' cogitat. Irritauit dnm pec-
 cator: Nemo gratulet homi q' pspat i via
 sua: cui' peccat' deest vltor: z adest lauda-
 tor. Adior hec ira dñi est. Irritauit dnm
 peccator vt ista patiat: id e' vt correptois:
 flagella si patiat: Irritauit dnm peccator:
 Scom multitudinē ire sue no' exq-
 ret. Adultu irascit: du no' exqrit: du quasi
 obliuiscit z no' attedit peccata: z p fraudes
 z scelera ad diuitias honoresq' peruenit:
 Qd maxie in illo antichristo euenturu est:
 Qui vsq' adeo beat' videbit hoib': vt etia
 de' putet: S' quata ista ira sit dei: docet se-
 qntia. **Mo e de' i cospectu ei': cōta-
 minant' vie ei' i omi tpe.** Qui nouit
 vel qd gaudeat vl' qd letet i aia: nouit qn-
 tu malu sit luce deserit veritat': Lu magnu
 malu hoies putet oculoꝝ corpaliu cecita-
 te q lux ista retrahit: quataz q' pena patit q'
 secudis reb' pctoz suoz eo pducit vt n' sit
 de' i cospectu ei': z ptamient' vie ei' i oi tpe:
 id est cogitatioes z osilia ei' immuda sint:
Auferuntur iudicia tua a facie ei':
 Anim' em male sibi cosei': dum sibi videf
 nullā penā pati: credit q' no iudicet deus:
 Et sic auferunt iudicia dei a facie ei': cu h
 ipa sit magna dānatio. Et oim inimico-
 rum suoz dñabit. Ita enim tradit: q'
 reges oēs supatur' sit: z sol' regnū obtē-
 rus: qm etia fm Aplm q' de illo p'dicat: In
 tēplo dei sedebit: extollens se sup omne qd
 colit' z qd dicit de'. Et qm tradit' i cupi-
 scētia cordis sui: z dānatiōi vltime desti-
 nat': per nefarias artes ad illd vane z ina-
 ne culmē dānatiōeq' ventur' e: p'pterea
 sequit: **Dixit em i corde suo: Non
 moueboz de generatiōe i generati-
 onē sine malo.** Id est fama mea z nomē
 meū de hac generatiōe i generatiōe poste-
 rozū nō trāsiet: nisi artib' malis adipiscar-
 tā excelsū pncipatū: de q' posteri tacere n'
 possunt. Anim' em pditus z expers bona-
 rū artū atq' a iusticie lumie alien': malis
 artib' sibi additū molit' ad famā tam diu-
 turnā: vt apud posteros etia celebret. Et q'
 nō possunt bn innotescere: cupiūt vl' male
 de se homies loqui: dñmō nomē eoz latif-
 sine puaget. Qd h arbitroz dictū eē: **Mo
 moueboz de generatiōe i generatiōe sine**

malo. Est z alius intellect': Si de genera-
 tōne mortali ad eternitatis generatiōe se
 venire nō posse van' z erroris plen' anim'
 arbitrat nisi artib' malis: qd quidē iam de
 Symone diffamatū ē: cuz sceleratis artib'
 celū se putasset adepturū: z de hūana gene-
 ratiōe i diuinā generatiōe rebus magicis
 trāsiturū: qd g' mirū si z ille hō peccati: qui
 totā nequitia z impietate quā oēs pseudo-
 p'phe inchoauerūt impletur' ē: z tāta signa
 factur': vt decipiat si fieri pōt etiaz electos
 dei: dicitur' ē in corde suo: **Mo moueboz d'
 generatiōe i generatiōz sine malo.** Lu-
 ius maledictiōe os plentū ē: z ama-
 ritudine z dolo: Adagnū em maledi-
 ctū est tā nefandis artib' celū appetere: ad
 capiēdaz eternā sedē talia merita cōpare.
 S' hac maledictiōe os ei' plentū ē. **Mo em
 habebit effectū ista cupiditas: sed infra os
 ei' tantū valebit ad eū pdēdū q' hec sibi au-
 sus ē polliceri cū amaritudine z dolo: id est
 ira z insidijs quib' i suas ptes puerfur' est
 multitudinē.** Sub lingua eius labor z
 dolor. Nihil ē laborosi' inq'tate z i'pieta-
 te: **Quē labore sequit' dolor: qz nō solū si-
 ne fructu: s' etia ad pnciē laborat.** Qui la-
 bor et dolor ad illud refert qd dixit i corde
 suo: **Mo moueboz de generatiōe i genera-
 tiōe sine malo.** Et p'pterea sub lingua ei':
 nō in lingua: qm tacite ista cogitatur' ē. **Mo
 mimb' aut alia loquet: vt bon' z iust' z dei
 fili' videat.** **Sedet i insidijs cū di-
 uitib':** Quib' diuitibus: nisi eis q's seculi
 munerib' cumulauit: Et ido in insidijs cū
 his sedere dicit' ē: qm falsam felicitatē ipō-
 rū ad decipiēdos homies ostentabit. Qui
 praua volūtate dū tales esse cupiūt et bo-
 na eterna nō querūt: i laqos eius incidēt.
In occultis vt interficiat innocētē.
 In occultis puto dictū esse: vbi non facile
 intelligit qd appetēdū: qd ve fugiendū sit.
 Innocentē aut inficere: est ex innocēte fa-
 cere nocentē. **Oculi ei' in paupere
 respiciūt:** Justos em maxie psecutur' ē:
 De qb' dictū ē: **Bi paupes: qz ipoz ē re-
 gnū celoz.** **Insidiat in occulto velut
 leo i cubili suo.** Leonē in cubili dicit' eū:
 in q' z vis z dol' opabit: **Prā. n. psecutio
 ecclie violēta fuit: cū pscriptiōib': tormēt':
 cedib': christiani ad sacrificiū cogent.**
**Altera psecutio fraudulēta ē: q' nē p huius
 cemodi hereticos et falsos fratres agitur.**
**Tertia supest p antichristū vētura: q' nihil
 ē piculosi': qm z violēta z fraudulēta erit.**

Alia lra. t iniquus.

Alia lra. tacerbavit.

Alia lra. t queret.

Alia lra. inq'nare sūt.

Alia lra. t abscondito qm leo in spelunca sua.

Vim habebit in imperio: dolum in miraculis. Ad vim relatus est: quod dictum est leo. Ad dolos: quod dictum est: in cubili suo. Et rursus ipsa repetita sunt conuerso ordine. **In** insidiatur: iquit: vt rapiat innocente: Hoc ad dolum pertinet: Quod autem sequitur: Rapere pauperem dum attrahit eum: Cholene deputat. Attrahit enim significat: quibus potest cruciatibus affligendo ad se adducit. Itē duo quae sequuntur: ipsa sunt. **In** muscipula sua humiliabit eum: cuius est: Inclinabit et cadet dum dominabitur pauperi: Hic est. Ad muscipula enim bene sunt insidias: Bñatio vero terrore aptissime insinuat. Et bene ait: humiliabit eum in muscipula sua. Cum enim signa illa facere cepit: quanto mirabiliora videbuntur hominibus: tanto illi facti quae tunc erunt ostendentur: et quasi per nihil habebunt. Quos ille: cui per iusticiam et innocentiam resistet: mirificis factis superare videbit: Sed inclinabit et cadet dum dominabitur pauperi: id est dum quilibet supplicia irrogabit resistētibus sibi seruis dei. Unde autem inclinabit? Dixit enim in corde suo: oblitus est deus: auertit faciem suam ne videat usque in fine. Hec est inclinatio casus miserum: dum animus humanus in suis iniquitatibus quasi prosperat: et parci sibi putat: cum exerceat et seruet ad vltimam oportunitatem vindictam: de qua nunc iam loquitur cum dicit: **Exurge** domine deus et exaltet manus tua: Id est manifesta sit potentia tua. Superius autem dixerat: **Exurge** domine non pualet homo: iudicent gentes in conspectu tuo: id est in occulto vbi solus deus videt. Hoc factum est: cum impij ad magnam quam videt hominibus felicitatem puenerunt. Super quos constituit legislator quale hinc meruerunt. Beatus qui dicit: Constitue domine legislatorem super eos: sciāt gentes quod homines sunt. Nunc autem post illam occultam penam atque vindictam dicit: **Exurge** domine deus et exaltet manus tua: non vtiq; in occulto: sed iam in manifesta gloria: **Ne obliuiscaris pauperem in fine.** Id est sic impij putant: quod dicit: oblitus est deus: auertit faciem suam ne videat usque in fine. Usque in fine autem negat deum videre: quod dicit eum res humanas et terrenas non curare: Quoniam terra quasi finis est rerum: quod vltimum elementum est: In quo homines ordinatissime laborant: sed laborum suorum ordinem videre non possunt: quod maxime pertinet ad occulta filij. Laborans ergo ecclesia illis temporibus: tanquam nauis in magnis fluctibus et procellis: quasi dormientem excitat dominum: vt imperet vntis et tranquillitas redeat. **Beatus** ergo: **Exurge** domine deus et exaltet manus

tua: ne obliuiscaris pauperum in fine. Jam itaque manifestum iudicium intelligentes et exultantes dicunt: **Propter** quod irritauit impius deum: Id est quod profecit tanta mala facere: **Dixit** enim in corde suo non requireret: **Beide** sequitur. **Vides** quoniam tu laboreris iram consideras: vt tradas eos in manus tuas. Sensus iste pronuntiationes quirit: in qua si erratum fuerit: obscurat. Sic enim dixit in corde suo impius: non requireret deus: quasi deus labore et iram consideret vt tradat eos in manus suas: Id est quasi laborare et irasci timeat: Et propterea illis parcat: ne onerosa illi sit pena eorum: aut ne iracundia et tepestate turbet: Quod plerumque homines faciunt dissimulata vindicta: ne laborerent aut irascant. **Tibi derelictus** est pauper: Id est enim pauper est: id est omnia huius mundi temporalia bona contempsit: vt tu sis tantum spes eius. **Pupillo** tu eris adiutor. Id est ei cui mortuus pater huius mundi: pro quem carnalis generus est: et iam potest dicere: **Adhuc** mihi crucifixus est: et ego mundo. Talibus enim pupilis pater fit deus. **Bocet** quippe deus pupillos fieri discipulos suos: quibus dicit: **Ne** vobis dicat pater in terris. **Cuius** rei exemplum prebuit ipse dicens: **Que** mihi mater: aut quae fratres: **Et** volunt quidam pniciosissimi heretici asserere: non eum habuisse matrem: nec vident esse sequens si huius verba attendat: vt nec discipuli eius pres habuerint: Quia sic ipse dixit: quod mihi mater est: sic illos docuit: cum ait: **Nolite** vobis dicere patrem in terra. **Cotere** brachium pectoris et maligni: **Filius** scilicet deus qui supra dicebat: omnium inimicorum suorum dominabitur. **Brachium** enim eius: dixit potentiam eius: cui contraria est chasti potentia: de qua dicit: **Exurge** domine deus exaltet manus tua. **Requiritur** delictum eius nec inueniet. **Propter** illud idem iudicabit de peccato suo et ipse periet propter peccatum suum. **Beide** quod mirum si sequitur. **Dominus** regnabit ieternum et in seculum seculi: peribitis getes de terra illius. **Betes** posuit pectores et ipsos. **Desiderium** pauperum exaudiuit dominus: **Desiderium** illud quod estuabat: cum in angustiis et tribulationibus huius seculi domini diem concupiscerent. **Preparatione** cordis eorum exaudiuit auris tua. **Hec** est cordis preparatio: de qua in alio psalmo canitur: **Paratum** cor meum deus: paratum cor meum. **Beatus** qui dicit **Aplos**: Si autem quod non videmus speramus: pro patientia expectamus. **Jam** vero aure dei: non membrum corporeum: sed potentiam esse quae exaudit reglarit debemus accipere: **Atque**

Alia lra.
† pauperē.

Alia lra.
† laq̄o suo.
Alia lra.
† cū dñat⁹ fuerit.

Alia lra.
† dolore.

Alia lra.
† orphano.

Alia lra.
† nō habet.

Alia lra.
† queret peccatū illius et nō

ita quibus notatis membris eius quod in nobis visibilia et corporea sunt: potestas operationum oportet intelligi: ne sepe ista repetant. Non enim corporeum fas est putare: quod dominus deus non sonantem vocem: sed preparationem cordis exaudit.

Judicare pupillo et humili: Id est non ei quod conformatur huic seculo: neque superbo. Aliud est enim iudicare pupillum: aliud iudicare pupillo. Iudicat pupillum: etiam qui condempnat. Iudicat autem pupillo: qui pupillo profert sententiam. Et non apponat ultra magnificare se homo super terras. Homines enim sunt: de quibus dictum est: Non domine legislator super eos: ut sciant gentes quoniam homines sunt. Sed etiam ille qui eodem loco intelligitur poni super eos: homo erit: De quo nunc dicit: Et non apponat ultra magnificare se homo super terram: cum venerit scilicet filius hominis iudicare pupillo: qui se exiit veterem hominem: atque hoc modo tanquam extulit patrem. Post occulta ergo filij: de quibus in hoc psalmo multa dicta sunt: erunt manifesta filij: de quibus pauca in fine eiusdem psalmi nunc dicta sunt. Ex his autem titulus factus est: que maiorem hinc partem tenent. Potest et ipse dies adventus domini recte numerari inter occulta filij: quibus ipsa domini presentia manifesta futura sit. De illo enim die dictum est: quod nemo eum sciret: neque angeli: neque virtutes: neque filius hominis. Quid ergo tam occultum: quam id quod etiam ipsi iudici occultum esse dictum est: non ad cognoscendum: sed ad pendendum. De occultis autem filij: etiam si quis non dei filium subaudire voluerit: sed ipsius David: cuius nomini totum psalterium tribuit (nathanael dicitur) voces illas audiat quibus domino dicit: Miserere nostri fili David: atque ita etiam hoc modo eundem dominum christum intelligat: de cuius occultis iste psalmus inscriptus est. Sic enim etiam ab angelo dicit: Habitabit illi deus sedes David patris sui. Nec illa sententia huic intellectui contraria est: qua idem dominus querit a iudeis: Si filius David christus est: quomodo in spiritu vocat eum dominum dicens: Dixit dominus deo meo sede a dextris meis: donec ponam omnes inimicos tuos sub pedibus tuis. Dicitur enim imperitis: qui quibus venturum christum sperarent: secundum hominem tamen eum expectarent: non secundum quod virtus et sapientia dei est. Vocet ergo ibi fidem verissimam et sincerissimam: ut et dominus sit regis David: secundum quod est verbum in principio: deus apud deum:

per quod facta sunt omnia: Et filius: secundum quod factus est ex semine David secundum carnem. Non enim dicit: non est filius David christus: Sed si tam tenetis quod filius sit eius: discite quomodo sit dominus eius: ut teneatis in christo quod filius hominis est: ita enim filius David est: et non relinquatis quod filius dei est: ita enim dominus eius est.

Explicit Tractatus de ps. ix.

Incipit Tractatus de ps. x.

In finem ps. ipsi David.

In finem ps. ipsi David. Quia tractatione titulus iste non indiget. Jam enim satis tractatus est: quod sit in finem. Ipsum ergo psalmi textum videamus: Qui mihi videtur adversus hereticos cantandus: qui commemorando et exaggerando multorum in ecclesia peccata: quasi apud ipsos iusti aut omnes aut plures sint: ab unius ecclesie vere matris verberis nos auertere atque arripere moluntur: afirman-tes quod apud ipsos sit christus: et quasi pie studiosque admonentes: ut ad eos transendo transmigramus ad christum: quem se habere mentium. Notum est autem christum in prophetia cum multis nominibus allegorice insinuaret: etiam montem appellatum. Respondendum est itaque istis: et dicendum:

In domino confido: quomodo dicitis anime mee: transmigra in montes sicut passer. Et nunc montem teneo: in quo confido: quomodo dicitis ut ad vos transeat tanquam monti sint christi? Aut si vos montes esse dicitis per superbiam: oportet quidem esse passerem pennarum virtutibus et preceptis dei. Sed ea ipsa prohibent volare in istos montes: et in superbis hominibus sperni collocare. Habeo domum ubi requiescam: quia in domino confido. Nam et passer invenit sibi domum: Et factus est dominus refugium pauperi. Dicam ergo tota fiducia: ne dum christum apud hereticos querimus: amittamus. In domino confido: quomodo dicitis anime mee: transmigra in montem sicut passer. **Q**uia ecce peccatores tetenderunt arcum: pauerunt sagittas suas in pharetra: ut sagittentur in obscura luna rectos corde. Terrores isti sunt comminantium nobis de peccatoribus: ut ad se tanquam ad iustos transeam. Ecce inquit: peccatores tetenderunt arcum. Credo scripturas: quas illi carnaliter interpretando: venenatas inde sententias emittunt. Parauerunt sagittas suas in pharetra: eadem verba seque scripturarum auctoritate iaculaturi sunt: in cor-

Adi. manifestat hunc psalmi spiritum catholicum contra hereticos nostris temporibus latentes ut nihil magis

Alia lra. intendunt. Alia lra. in obscuro.